

εἰς Ῥωσσίαν ἐγένετο τρόφιμος τοῦ ἐν τῷ μοναστηρίῳ τῆς ἁγίας Τριάδος γυμνασίου, καὶ ὕστερον μεταβάς εἰς Γερμανίαν ἠκροάσατο τὰ ἰατρικὰ μαθήματα. Τῷ 1758 ἀναγορευθεὶς διδάκτωρ ὑπὸ τοῦ πανεπιστημίου τῆς Λειψίας, ἔλαβε τὴν ἄδειαν τοῦ μετέρχεσθαι τὴν ἐπιστήμην ἐν Σαξωνίᾳ. Περὶ τοῦτου Εὐγένιος ὁ Βούλγαρις λέγει « παι-
 » δείας τε τῆς ἄλλης καὶ φιλοσόφων μαθημάτων εἰ ἦκων, πρὸ πάν-
 » των δὲ τῆς τῶν Ἀσκληπιαδῶν ἱερᾶς τέχνης ἀμφιλαφῶς ἐχόμενος,
 » ἦν κἀναυθῆ (ἐν Λειψίᾳ) μετιέναι τε καὶ ἀσκεῖν ἀδεία δῆπου καὶ
 » συναινέσει τῶν Ἀκαδημαϊκῶν ἐπιτέτραπται ⁽¹⁾ ». Ὑστερον κατε-
 θὼν εἰς Ἑλλάδα ἐσχολήρχησεν ἐν Καστορίᾳ (1767—70) ⁽²⁾.

Συγγράμματα.

—Ὁμοια τῶν ἐλλειπόντων ἰάματα. (Διατριβὴ ἐναίσιμος γεγραμμένη ἑλλη-
 νολατινιστὶ καὶ ἐκδοθεῖσα ἐν Λειψίᾳ 1758).

—Περὶ τῶν ἀοράτων διὰ τῶν ὁρατῶν ἐννοουμένων πραγμάτων, καὶ περὶ
 τῶν αὐτῶν εἰς αἴσθησιν πιπτόντων καὶ γινωσκομένων. Ἐν Λειψίᾳ 1760.

—Ποιημάτια—περὶ τῆς πρὸς ἡμᾶς τοῦ Θεοῦ ἀγάπης—δέησις μετ' αἰνέ-
 σεως—περὶ μαθήσεως—νουθεσία—ἔπαινος πρὸς τὸν ἑαυτοῦ φίλον Κωστῆν
 Ἀβράμην.

Ἐν ἔτει 1766 ὁ Μανδακάσης ἐπεμελήθη τὴν ἐν Λειψίᾳ ἔκδοσιν τοῦ Κα-
 τόπτρου τῶν Γυναικῶν τοῦ Δαπόντε, προσθεὶς ἐν ἀρχῇ ἐπίγραμμα εἰς ἔπαι-
 νον τῆς βίβλου καὶ τοῦ συγγραφέως, καὶ ἐν τέλει τοῦ πρώτου τόμου τὰ ἀνω-
 σέρω ποιημάτια (σελ. 437—48). Ἰδίαις δὲ αὐτοῦ ἀναλώμασιν ἐτύπωσε τὴν
 Φυσικὴν Νικηφόρου τοῦ Θεοτόκη (1766), τὸν τρίτον τόμον τῶν ὑπὸ Εὐγα-
 νίου ἐκδοθέντων συγγραμμάτων τοῦ Βρυενκίου, προτάξας λατινιστὶ προσφω-
 νητικὴν εἰς τὴν ἱερὰν σύνοδον τῆς Ῥωσσίας καὶ προλεγόμενα, πρὸς τοῦτοις
 καὶ τὰ ὑπὸ Νικολάου Βελλαρᾶ συλλεχθέντα ἐγκωμιαστικά εἰς Ἀλέξανδρον
 Ὑψηλάντην (ἐν Λειψίᾳ 1777).

Ὁ Μανδακάσης ἀπέβίωσε περὶ τὰς ἀρχὰς τοῦ παρόντος αἰῶνος.

Πολυχρόμος ὁ Θραῆξ.

Ἐγεννήθη εἰς κώμην τινὰ τῆς Θρακίας ἐν ἔτει 1752, καὶ ὁ πα-
 τὴρ αὐτοῦ ὠνομάζετο Δημήτριος, ἡ δὲ μήτηρ Ῥοδινή. Ἐναέτης ἐστάλη
 ὑπὸ τῶν γονέων πρὸς τοὺς ἐν Κωνσταντινουπόλει συγγενεῖς ἵνα διδα-
 χθῆ τὰ πρῶτα γράμματα, καὶ ἐνταῦθα ἐκτὸς τῶν ἄλλων ἠκροάσθη καὶ
 Παρθενίου ἀνδρὸς λίαν αἰδεσίμου. Μεγάλην δ' ἔχων πρὸς τὰ γράμματα
 ἔφρσιν, πλὴν στερούμενος τῶν ἀναγκαίων πρὸς παιδείου ἐξόδων,
 προτροπῇ τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει συγγενῶν του δεκαεξέτης ἤλθεν.

(1) Ζαβίρας.

(2) Παρανίκα Σχεδιάσμα, σελ. 54.